

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0101 van 1 juli 2014
in de zaak 1314/0165/SA/3/0143

In zake: de vzw (asbl) **AERO CLUB DES HESBAYE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partij:* de cvba **GREENSKY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDEPUT en Patrik DE MAYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 november 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 september 2013, waarbij aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van 9 windturbines die behoren tot een windturbinepark dat bestaat uit 16 windturbines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te 3400 Landen (windturbines 1 tot 9) met kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 17C, 616C, 645B, 702A, 772A, 1260B, 1309E en afdeling 4, sectie B, nummer 441C .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 29 april 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin LIECKENS die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Patrik DE MAYER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De cvba GREENSKY verzoekt met een aangetekende brief van 5 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een windpark van 16 windturbines waarvan er zich 9 in de gemeente Landen (Vlaams-Brabant) bevinden en 7 in de gemeente Gingelom (Limburg)”*.

De aanvraag kadert in een groter project, waarbij in Wallonië nog dertien windturbines voorzien zijn langs de E40 en de HST-lijn.

De deputatie van de provincieraad van Limburg verleent op 3 februari 2011, op basis van een hernieuwde aanvraag MER-ontheffing, een milieuvergunning voor de zeven windturbines op het grondgebied van de gemeente Gingelom. De bevoegde Vlaamse minister verleent op 29 juli 2011 een milieuvergunning voor de negen windturbines op het grondgebied van de gemeente Landen doch tegen deze beslissing worden verschillende vorderingen tot schorsing vernietiging ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Met een arrest van 17 september 2013 (nr. 224.668) heeft de Raad van State de milieuvergunning van 7 maart 2013 vernietigd.

De verzoekende partij is een vliegclub en is actief in het domein van het ultralichte vliegwezen.

Voor het gedeelte van het vliegveld van de vliegclub dat in het Vlaamse Gewest gelegen is, heeft deze laatste omwille van de betwistingen omtrent de wettigheid van haar exploitatie een milieuvergunning aangevraagd die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen op 5 oktober 2010 werd geweigerd.

De deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant heeft op 17 maart 2011 het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen zonder voorwerp verklaard. De deputatie oordeelde dat de exploitatievergunning van het directoraat-generaal Luchtvaart (FOD Mobiliteit & Vervoer) nog tot 1 september 2016 geldig is en er geen reden tot vroegtijdige hervergunning was.

Tegen deze beslissing heeft de tussenkomende partij een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State, die met hetzelfde arrest nr. 224.668 van 17 september 2013 de beslissing van de deputatie van 17 maart 2011 heeft vernietigd.

De tussenkomende partij wijst tevens op de zogenaamde “anticipatieve beslissing” van 17 oktober 2011 van de directeur-generaal Luchtvaart (FOD Mobiliteit & Vervoer), waarin op vraag van de eerste tussenkomende partij wordt gesteld dat de huidige exploitatievergunning van het ULM-terrein van Hannut/Avernas-le-Bauduin in principe zal worden ingetrokken van zodra de oprichting van de 9 windmolens van start gaat.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’ gelegen in agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom van 10 maart 2011 tot en met 9 mei 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Landen van 13 maart 2011 tot en met 12 mei 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Belgocontrol brengt op 9 maart 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 18 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg, brengt op 24 maart 2011 een ongunstig advies uit wegens de diepe inplanting in de kavels.

Defensie brengt op 29 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling archeologie, brengt op 30 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg, brengt op 7 april 2011 een gunstig advies uit. Een archeologische prospectie wordt vooropgesteld.

FOD Mobiliteit & Vervoer brengt op 7 april 2011 een ongunstig advies uit voor de windturbines 1 tot en met 9 omdat zij de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van Avernas doorboren.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, brengt op 14 april 2011 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 20 april 2011 een gunstig advies uit.

Fluxys brengt op 22 april 2011 een gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij brengt op 17 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van Landen brengt op 14 juni 2011 een gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 4 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap, interdepartementale windwerkgroep, brengt op onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Tegen deze beslissing stellen de verzoekende partij, de bvba ULTRALIGHT EDUCATION & SERVICES, ULTRAQUALITY EUROPEAN STRAWBERRY'S UNIVERSAL ELECTRONIC SERVICES en mevrouw Adinda SINNAEVE elk afzonderlijk een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging bij de Raad in. De stad Hannuit stelt bij de Raad een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing in.

De Raad heeft met het arrest van 25 juni 2013 met nummer A/2013/0346 het beroep van de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing ontvankelijk en gegrond verklaard en het gedeelte van de bestreden beslissing vernietigd waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van windturbines V1 tot en met V9. De Raad heeft de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

De verwerende partij beslist op 18 september 2013 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de windturbines V1 tot en met V9. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Omtrent het advies van het directoraat-generaal Luchtvaart (DGL) en de nabijheid van het UL1111-vliegveld van Avernas wordt het volgende standpunt ingenomen:

Op 7 april 2011 werd een ongunstig advies uitgebracht 'voor de windturbines T1 tot en met T9, wegens strijdigheid met de circulaire GDF - 04 van 3 november 2009 (uitgave 5). Deze doorboren immers de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van Avernas.

Onmiskenbaar wordt de bij de beoordeling van de opnieuw voorliggende vergunningsaanvraag in ogenschouw te nemen bestaande toestand in de omgeving van de windturbines fundamenteel gewijzigd als gevolg van de op 17 oktober 2011 door de directeur-generaal van het Directoraat-generaal Luchtvaart binnen de Federale Overheidsdienst Mobiliteit genomen anticipatieve beslissing de huidige machtiging voor het ULM-terrein van Hannut/Avemas-leBaudouin in te trekken van, zodra de oprichting van start gaat van de windmolens die het huidige gebruik van het ULM-terrein in veilige omstandigheden niet langer mogelijk maken. Deze beslissing kwam tot stand als gevolg van een verzoek van de cvba Greensky, houder van een bij ministerieel besluit van 7 maart 2013 opnieuw verleende milieuvergunning voor deze turbines.

Anticipatieve beslissingen die zijn betekend en onmiddelfijk uitvoering hebben gekregen zijn voor de Raad van State aanvechtbare rechtshandelingen, al moeten zij nog in een besluit worden geformaliseerd. Het naderhand nemen van dat formeel besluit heeft tot gevolg dat het beroep tot nietigverklaring van dat besluit uitgebreid wordt en dat de nietigverklaring van de anticipatieve beslissing geen voorwerp meer heeft. (J. Baert en G. Debersaques, Raad van State Afdeling administratie 2. Ontvankelijkheid, p. 59-60, voetnoot 301). Anticipatieve beslissingen bevatten een beslissing die nadien wordt opgeslorpt en ook voor zogenaamde anticipatieve beslissingen geldt artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (R.v.St. nr 95.664 van 21 Mei 2001, in zake Van Dessel).

De draagwijdte en de gevolgen van deze anticipatieve beslissing zijn niet ondergeschikt aan artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet, zoals gewijzigd bij decreet van 11 juni 2010, waarin wordt bepaald dat vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn verleend, geldig blijven voor de in het vergunningsbesluit bepaalde vergunningstermijn, tenzij deze vergunningstermijn verstrijkt na 1 september 2016. In dit laatste geval en bij onbeperkte vergunningstermijn vervallen deze vergunningen uiterlijk op 1 september 2016.

De vraag kan worden opgeworpen of de overgangsbepaling van artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet zonder meer en in alle opzichten van toepassing is op de aan de vzw Aeroclub de Hesbaye op 1 juli 1988 door het Directoraat-generaal Luchtvaart verleende vergunning.

Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State kan gesteld worden dat, uitzonderlijk, een overgangsmaatregel vereist kan zijn, op grond van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, bijvoorbeeld wanneer de rechtsonderhorigen als het ware aanspraak kunnen maken op "verworven rechten" die zij dreigen te verliezen op grond van de nieuwe regeling (arrest van de Raad van State, VIIde kamer, nr. 215.733 van 13 oktober 2011, in zake Lismont).

Zo wordt aangenomen dat artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet verworven rechten heeft willen beschermen voortvloeiend uit vergunningen verleend op grond van voorheen geldende wetgevingen, biedt deze bepaling evenwel geen rechtsgrond voor een afwijking van artikel 44 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart, waarin is bepaald: "Aan luchtvaartterreinen mag niets worden gewijzigd zonder dat de Minister die met het bestuur van de luchtvaart is belast of zijn gemachtigde er vooraf in kennis van gesteld is. Bij die gelegenheid kan de Minister of zijn gemachtigde de eisen inzake gebruik van een luchtvaartterrein wijzigen.

Bovendien kan de Minister of zijn gemachtigde de eisen inzake het gebruik van het

luchtvaartterrein wijzigen om rekening te houden met de aan de omgeving ervan gebrachte wijzigingen.

De federale regelgeving betreffende de luchtvaart rust op de opvatting dat de geldigheid van een machtiging tot de aanleg van een vliegveld ondergeschikt is aan de voorwaarde van het voortdurend voldoen aan de algemeng technische voorwaarden en aan de voorwaarden opgelegd in de bepalingen die eigen zijn aan het vliegveld. De betreffende regelgeving rust dus op het uitgangspunt dat een machtiging tot de aanleg van een vliegveld in bepaalde omstandigheden op een bepaald ogenblik onwettig en kaduuk kan worden, enerzijds, de bevoegde overheid de gewijzigde omstandigheden niet terzijde kan schuiven, anderzijds.

Zo artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet beoogt verworven rechten te beschermen, doet het dit geenszins door het vestigen van een bouwverbod in de omgeving van luchtvaartinstallaties voorheen toegestaan op grond van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart.

Deze conclusie is niet in strijd met beoordeling door de Raad van State, uitgedrukt in het arrest 218.397 van 8 maart 2012. In randnummer 24 oordeelt de Raad van State dat uit de beslissing 17 maart 2011 van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de vzw Aeroclub de Hesbaye de rechtmatige verwachting kon putten dat de exploitatie van haar vliegterreinn vergund is tot 1 september 2016. Deze rechtmatige verwachtingen mochten volgens het arrest niet worden tegengesproken door een de overheid die in het kader van een administratief beroep uitspraak doet over de door de cvba Greensky ingediende aanvraag tot het bekomen van een milieuvergunning en in dat kader de wettigheid niet kan beoordelen van deze beslissing van 17 maart 2011 daar zij zich geen rechtsprekende functie kan toe-eigenen en zich evenmin in de plaats kan stellen van de deputatie die het door artikel 23, §1 van het milieuvergunningsdecreet specifiek aangewezen beroepsorgaan is voor de beoordeling van milieuvergunningsaanvragen betreffende inrichtingen van de tweede klasse. Deze rechterlijke beslissing zegt niets over de bevoegdheid van de federale overheid in het kader van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart, in geval van gewijzigde veiligheidsomstandigheden in de omgeving van luchtvaartterreinen. Deze rechterlijke beslissing spreekt niet tegen dat een machtiging tot het gebruik van een luchtvaartterrein ,een precair karakter heeft. De door de, Raad van State geformuleerde beoordeling houdt niet in dat de vzw Aeroclub de Hesbaye aan artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet rechtmatige verwachtingen mag verbinden die voorbijgaan aan het precair karakter van de machtiging verleend op grond van het koninklijk besluit van 15 maart 1954.

De beoordeling door de Raad van State blijft beperkt tot een onderzoek van het vierde onderdeel van het eerste middel waarin in weze enkel een motiveringsgebrek, d.i. een uiteraard herstelbaar vormgebrek wordt opgeworpen. De rechterlijke vaststelling van een vormgebrek heeft geen invloed op de strekking van de na een vernietigingsarrest te nemen nieuwe beslissing over de vergunningsaanvraag. Zij bevestigt in voorliggend geval enkel het verbod de beslissing van de deputatie over de milieuvergunningsaanvraag ingediend door de vzw Aeroclub de Hesbaye voor de exploitatie van een terrein voor het opstijgen en landen van ULM'S, buiten toepassing te verklaren op grond van wettigheidsbezwaren en verder buiten beschouwing te laten wat betreft de in het Vlaamse Gewest gelegen gedeelte van de opstijg- en landings piste.

Het is niet zonder betekenis dat de vzw Aeroclub de Hesbaye de rechtsstrijd niet

gevoerd heeft uitsluitend op grond van middelen tot nietigverklaring die, zoals het derde, eerste onderdeel in de zaak A/A 202.003N11-38.271, indien ze gegrond werden verklaard door de Raad van State, haar het ruimste rechtsherstel hadden opgeleverd, zijnde een in een arrest opgenomen vernietigingsmotief waarin geoordeeld werd dat uit de circulaire GDF-04-U van 3 november 2009 en uit artikel 6, §1, X, 7° BWH1 volgt dat geen milieuvergunning voor windturbines kan verleend worden in de nabijheid van een ULM-terrein wegens onderlinge onverenigbaarheid van deze beide inrichtingen om redenen van veiligheid van het luchtverkeer waarover uitsluitend het federale directoraat-generaal Luchtvaart te waken heeft.

Op grond van voorgaande vaststellingen wordt het ongunstig advies van het DGL niet weerhouden en is tegemoetgekomen aan het vernietigingsmotief van de Raad voor Vergunningsbetwisting.

...

Toetsing aan ordeningsplannen en goede aanleg van de plaats:

De projectzone volgt de E40 autosnelweg en de aan de zuidzijde naastgelegen HST-lijn. Deze zone bestaat uit agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het artikel 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening biedt, zoals reeds gesteld, vergunningsgrond voor de oprichting van windturbines in agrarisch gebied.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Er wordt naar een zo groot mogelijke bundeling gestreefd met de bestaande lijninfrastructuren die reeds een belangrijk ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact hebben. De schaal van het voorgestelde project stemt overeen met het landschap en de lijninfrastructuren, waardoor het project bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie.

Er wordt door het inplanten van windturbines in de voorgestelde projectzone, door de bundeling met de bestaande grootschalige lijninfrastructuren die het landschap doorsnijden, geen significante negatieve invloed op het betrokken landschap verwacht. Voor wat de specifieke invulling betreft dient er gekozen te worden om een visueel gelijkaardig en zelfde type van windturbine met lichtgrijze buismast en drie wieken, in de volledige zone toe te passen. Ook de ashoogte en wiekdiameter moeten vergelijkbaar zijn. De turbines worden ingeplant in een zone met verscheidene archeologische sites. De voorwaarden opgenomen in het advies van Onroerend Erfgoed moeten daarom stipt worden gevolgd.

Er wordt van deze windturbines geen bijkomende, onaanvaardbare invloed verwacht op natuur en avifauna. Het is van belang dat een significante negatieve impact bij het vervoer en de opbouw van de windturbines op de bermen en taluds van de bestaande toegangswegen wordt vermeden.

Slagschaduw, een nog niet vermeld gevolg, komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw. Uit de slagschaduwsimulaties blijkt dat er zich voor de specifieke ruimtelijke inpassing geen woningen binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. Tevens dient er vastgesteld te worden dat de richtlijnen op dat vlak van slagschaduw zowel in het Vlaamse gewest, als het Waalse gewest identiek blijken te zijn. Zowel de omzendbrief EME/ 2006/01, als de "Cadre de référence pour l'implantation d'éoliennes en Région wallonne" stellen dat een slagschaduwhinder van 30 uur per jaar binnen in een bewoonde woning aanvaardbaar wordt geacht.

Over slagschaduw hinder op een autosnelweg bestaan er geen normen, zelfs geen richtlijnen. Het spreekt evenwel voor zich dat de aanvrager reeds van bij de aanvang alle mogelijke maatregelen dient te nemen om voormeld nadeel te beperken (bijvoorbeeld door het aanwenden van een matte coating).

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen verwaarloosbaar of aanvaardbaar zijn.

De typevoorschriften m.b.t. tot de agrarische gebieden bepalen dat de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating (smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd. De lokalisatienota gaat hier voldoende op in. De mer gaat nog veel verder in de beschrijving & evaluatie. De vergunningverlenende overheid kan aldus de impact van de aanvraag in al haar aspecten adequaat inschatten en heeft hierboven uitvoerig gemotiveerd.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaansbaar met de onmiddellijke omgeving.

*De aanvraag kan daarom worden vergund.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

De bvba ULTRALIGHT EDUCATION & SERVICES, ULTRAQUALITY EUROPEAN STRAWBERRY'S UNIVERSAL ELECTRONIC SERVICES heeft met een aangetekende brief van 8 november 2013 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0179/SA/3/0135.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij

ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Zoals in het feitenrelaas en onder de hoofding belang reeds werd aangegeven is verzoekende partij eigenaar en exploitant van een ULM-terrein in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarvoor door de bestreden beslissing vergunning is verleend.

...

Niemand zal betwisten dat zodra de mits bestreden beslissing vergunde inrichting wordt opgericht iedere vliegactiviteit op de site dient te worden gestaakt, zelfs al tijdens de bouw van de windturbines zullen de vliegactiviteiten onderbroken dienen te worden nu ook de opgestelde kranen en machines de hindernisbeperkende vlakken zullen doorboren.

...

Hierbij wenst verzoekster te benadrukken dat ze op betreffende site ruim 20 jaar in exploitatie is en over de nodige machtigingen en toelatingen beschikt om de ULM-activiteiten uit te oefenen:

- een exploitatievergunning afgeleverd door het Directoraat-Generaal Luchtvaart op grond van artikel 43 van het KB van 15 maart 1954 tot regeling van de luchtvaart (ref. LM-kg/SEC88.378) (**stuk 5**) ;*
- Tevens werd op 7 maart 1997 door de Bestendige Deputatie van de provincie Luik op basis van het 'Reglement général pour la Protection du Travail', zoals gecoördineerd bij l'arrêté du Regent' van 11.02.1946 een vergunning afgeleverd voor de exploitatie van een ULM-terrein (**stuk 7**).*

Indien dit noodzakelijk zou blijken kunnen bijkomende vergunningen bekomen worden, doch in de ruim 20 jaar exploitatie werd dit nooit eerder door iemand gemeld.

*Voor het gedeelte van de exploitatie op Waals grondgebied werd een permis unique bekomen voor de uitoefening van openlucht recreatie (**stuk 3**) Het betreft een tijdelijke vergunning (voor 30 jaar) om deze activiteit, reversibel, uit te oefenen zoals voorzien in artikel 35 van de Code Wallon de l'aménagement du territoire, de ('urbanisme, du patrimoine et de l'énergie (CWATUPE).*

...

De bestreden beslissing brengt een dusdanige beperking ten aanzien van de benutting van het terrein met zich mee dat een verdere, rendabele exploitatie onmogelijk zal blijken daar de exploitatie van een ULM-terrein uiteraard onlosmakelijk verbonden is met het opstijgen en landen van ULM-vliegtuigen.

...

Voor zover als nodig, wordt hieronder met verwijzing naar concrete stukken een duidelijk beeld geschetst van de activa en passiva van verzoekende partij, opdat de stelling van verzoekende partij dat de onmogelijkheid tot verderzetting van haar activiteiten gedurende een beperkte tijd, met name zolang de annulatieprocedure duurt, een tsunami aan kosten en inkomstenverliezen met zich zal teweegbrengen die haar

voorbestaan in het gedrang zouden brengen.

Verzoekster is zoals aangegeven eigenaar van een hangaar met kostprijs 96.847,19 euro (incl. btw) op de site waar een 28 tal ULM's en DPM's in worden gestald (**stuk 18**). Tevens werden reeds de nodige werken aan deze hangaar uitgevoerd.

De resultaatrekening van 2012 van verzoekende partij werd opgenomen onder **stuk 19**.

Uit de resultaatrekening van 2012 blijkt dat de club voor het jaar 2012 een negatief resultaat kende van 3.142 €.

Uit deze resultaatrekening blijkt dat de lidgelden de voornaamste inkomstenpost vormen voor verzoekende partij:

- Lidgelden van de leden: €15.855 (code 710001), D.i. 160 € per lid, ondertussen opgetrokken tot € 180 omwille van de gestegen kosten)

Daarnaast zijn er volgende belangrijke inkomsten:

- Bijdrage ULM-federatie C 2.120 (code 710002) Dit zijn de bijdragen vanwege de leden aan de ULM federatie (€ 40 p.p.). Dit vormt een nuloperatie voor de club want dit bedrag wordt integraal doorgestort aan de federatie Huurbijdrage hangar € 10.081 (720001). Dit betreft de huur van de 25 toestellen die in de hangaar zijn opgesteld (ondertussen verhoogd tot 28). Uiteraard zullen de vliegtuigen elders worden ondergebracht zodra niet meer mag worden gevlogen op kwestieuze site, waardoor verzoekster ook deze bron van inkomsten zal verliezen
- De inkomsten van de bar € 13.024,24 (740000). Deze inkomsten zijn net genoeg om de uitgaven te dekken (€ 12.710). de bar is geen werkelijk winstgevende zaak. De prijs voor een drankje bedraagt € 1€ zodat de winstmarges eerder beperkt zijn. Winst maken op drank is bovendien niet de doelstelling van verzoekende partij, drank verkopen is namelijk niet de kerntaak van de club.

De **inkomsten** die verzoekende partij genereert, worden voor een aanzienlijk deel gegenereerd uit de lidgelden die zij ontvangt (15.855€) alsook de bedragen voor de verhuur van stalplaatsen in de hangaar (10.081 €). Met andere woorden, de exploitatie van de inrichting vormt de belangrijkste bron van inkomsten voor verzoekende partij.

Deze inkomsten volstaan net om de normale kosten te dekken m.n. de huur van de terreinen, onroerende voorheffing, energiekost, onderhoud van de terreinen en investering.

In betreffende resultaatrekening is — voor wat betreft de inkomsten - volgende post uitzonderlijk te noemen nl. de overboeking uit de spaarrekening van €18.895,75 .

Deze uitzonderlijke inkomsten zijn het rechtstreeks gevolg van het leeghalen van de spaarrekening. De totale rekeningstand bedroeg per 31.12.2013 nog slechts:

- zichtrekening: € 3.333,64 €
- spaarrekening: €1.068,88 €

Begin 2012 stond er nog € 6.476,4 op de zichtrekening en €20.000 op de spaarrekening. Het betreft dus een sterke achteruitgang van meer dan € 20.000.

Aan de uitgavenzijde dient volledigheidshalve nog gewezen op de advocatenkosten voor de diverse procedures voor de administratieve rechtscolleges in 2012 die heden hangende zijn.

Indien per impossibile verzoekende partij haar activiteiten niet kan exploiteren gedurende de annulatieprocedure dan zullen de piloten en leden van verzoekster genoodzaakt zijn om zich tot andere clubs te wenden.

...

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat indien een administratieve beslissing de levensvatbaarheid van een onderneming in het gedrang brengt (RvS nr. 39.428, 21 mei 1992) of de beëindiging van de economische activiteit in het verschiet brengt (RvS nr. 39.158, 3 april 1992, RvS nr. 37.526, 12 augustus 1991) mag worden aangenomen dat die bestuurshandeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt.

Ten overvloede dient nog gewezen op de onzorgvuldige houding van de vergunningaanvrager die de exploitatie van verzoekende partij wil uitschakelen door windturbines te plaatsen ondanks het beroep ertegen.

...

*Dat een aanvang werd genomen met grondsonderingen werd overigens zelf gemeld door Electrabel op 5 oktober 2012 (**stuk 21**). Voorts werd op de website melding gemaakt van het gegeven dat "de eerste windmolens worden geplaatst eind dit jaar" (**stuk 22**).*

Indien hangende de procedure masten worden geplaatst binnen de hindernisbeperkende vlakken van het ULMterrein, heeft dit logischerwijze tot gevolg dat de vliegactiviteiten noodgedwongen zal dienen te stoppen.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

" ...

Een vordering tot schorsing moet een uiteenzetting van de feiten bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een MTHEN kan berokkenen. Het komt de verzoekende partij toe op concrete wijze, en met de nodige precisie en overtuigingskracht, uiteen te zetten welke de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigt te zullen lijden indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden kan niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

RvVb nr. S/2010/0005, 2 maart 2010.

De verwerende partij merkt op dat het nadeel van de verzoekende partij in de vorige procedure niet werd aangenomen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...

In onderhavige procedure brengt de verzoekende partij, buiten een resultatenrekening voor het jaar 2012, op het eerste zicht geen nieuwe stukken bij.

De verwerende partij merkt opnieuw op dat een louter financieel nadeel in principe herstelbaar is. Dit is anders wanneer dat nadeel zo ernstig is dat het voortbestaan van de verzoekende partij erdoor bedreigd wordt. Een dergelijk nadeel moet met de nodige gegevens worden gestaafd. De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij

beweert dat de levensvatbaarheid van haar onderneming gevaar loopt door de bestreden beslissing.

Wat betreft het nieuwe stuk, namelijk de resultatenrekening voor het jaar 2012, merkt de verwerende partij op dat uit dit stuk nog altijd niet blijkt dat "de eventuele onmogelijkheid om haar activiteiten uit te oefenen gedurende een beperkte tijd, met name zolang de vernietigingsprocedure loopt, dergelijke hoge kosten en een inkomstenverlies met zich zal meebrengen dat haar voortbestaan in het gedrang wordt gebracht", zoals de Raad voor Vergunningsbetwistingen opmerkt in het arrest van 21.03.2012.

Voor de overige bedragen brengt de verzoekende partij geen stukken bij zodat hiermee onmogelijk rekening kan worden gehouden.

Tenslotte, zoals reeds uiteengezet onder de hoofding belang, merkt de verwerende partij op dat de Waalse minister voor Leefmilieu op 29.12.2011 een omgevingsvergunning ('permis unique') heeft afgeleverd aan de CVBA Greensky voor de oprichting van 9 windturbines (W5 - W13) op het grondgebied van de gemeenten Lincet, Hélécine, Orp, Jauche en Hannuit (stuk 5.2).

Het advies van het directoraat-generaal van de Luchtvaart in het kader van deze vergunning luidt onder meer als volgt (bladzijde 15 van de 'permis unique'):

...

Niettegenstaande dit negatieve advies verleent de Waalse minister toch de vergunning voor de windturbines 9-13 en verwijst hij hierbij naar het feit dat de vliegclub niet over een milieuvergunning beschikt op het Vlaamse grondgebied en bijgevolg, gelet op het onwettige gedeelte van de landingsbaan, niet in overeenstemming is met de regels die worden opgelegd door de omzendbrief ter zake.

Tegen deze vergunning heeft de verzoekende partij geen beroep tot schorsings- en/of nietigverklaring ingesteld. Nochtans had zij hier alle reden toe omdat deze vergunning haar vliegactiviteiten op de betrokken plaats onmogelijk maakt. Door deze vergunning niet aan te vechten heeft de verzoekende partij zich neergelegd bij het gegeven dat windturbines, gelegen in Vlaanderen en Wallonië, de vliegactiviteiten in de nabije toekomst onmogelijk zullen maken. Bijgevolg kan er ook geen sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

Uw Raad heeft reeds in het arrest nr. S/2012/0057 van 21 maart 2012 geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste aan verzoekende partij in tussenkomst verleende stedenbouwkundige vergunning d.d.17 augustus 2011, haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken, en dit op grond van volgende motieven:

...

Verzoekende partij in tussenkomst stelt vast dat deze beoordeling van Uw Raad eveneens kan worden toegepast op hetgeen de verzoekende partij aanvoert in haar huidige verzoekschrift tot schorsing en vernietiging.

De verzoekende partij geeft in haar inleidend verzoekschrift inderdaad wat meer

toelichting m.b.t. de cijfers die ze voorlegt, doch zij legt nog steeds slechts één stuk voor, d.i. de resultatenrekening van 2012. Hieruit kan nog steeds niet worden afgeleid dat de eventuele onmogelijkheid om haar activiteiten uit te oefenen gedurende een beperkte tijd, met name zolang de vernietigingsprocedure loopt, dergelijke hoge kosten en een inkomstenverlies met zich zal meebrengen dat haar voortbestaan in het gedrang wordt gebracht.

Voorts verwijst zij naar de bedragen op haar spaarrekeningen. Aangezien zij deze bedragen niet onderbouwt met enig bewijs kan hier echter geen belang aan worden gehecht.

Het komt verzoekende partij in tussenkomst immers voor dat de verzoekende partij nogal 'losjes' met bedragen strooit, zonder hiervoor enig bewijs te verschaffen.

En als er met die cijfers dan al iets kan worden bewezen, dan is het dat de verzoekende partij haar spaargelden wellicht besteedt aan het voeren van procedures zoals onderhavige.

Het is daardoor dat de verzoekende partij een negatief resultaat heeft voor het boekjaar 2012 en mogelijk ook de volgende jaren.

Het volgen van die strategie is evenwel een eigen keuze van de verzoekende partij en staat geenszins in rechtstreeks oorzakelijk verband met gevolgen die een uitvoering van de bestreden beslissing zullen teweegbrengen.

Er is overigens nog steeds geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

Er kan immers thans niet meer ontkend worden dat het vermeende nadeel, waarvan de verzoekende partij de mening is toegedaan dat het voortvloeit uit de bestreden beslissing, in essentie voortvloeit uit het onwettig karakter van de ULM-uitbating.

De Raad van State heeft in het arrest d.d. 17 september 2013 met nr. 224.668 uitdrukkelijk bepaald dat in casu de op 1 juli 1988 door het Directoraat-generaal van de Luchtvaart aan de verzoekende partij verleende machtiging geen "vergunning voor de exploitatie" in de zin van artikel 71 van Vlare I is. (zie p. 45 van stuk 8)

Dit betekent dat de verzoekende partij niet over de vereiste geldige milieuvergunning beschikt voor de uitbating van haar ULM-terrein. Tevens zal naar alle waarschijnlijkheid die vereiste wettige milieuvergunning nooit aan haar worden toegekend door de stad Landen of de deputatie in graad van beroep, gelet op de onverenigbaarheid van de ULM-activiteiten met de stedenbouwkundige en ruimtelijke voorschriften van het betrokken gebied.

De uitbating van het ULM-terrein zou op heden reeds moeten zijn stopgezet, omwille van het niet beschikken over de vereiste milieuvergunning, waardoor er ook niet anders dan dient te worden vastgesteld dat er geen causaal verband bestaat tussen het stopzetten van de activiteiten van de verzoekende partij en de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

...

Bovendien brengt de verzoekende partij geen enkel concreet stuk aan dat aantoonst dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het haar onmogelijk zou maken haar

activiteiten elders of in een andere context uit te oefenen en dat het nadeel dat zij zou lijden wel degelijk moeilijk te herstellen zou zijn.

Integendeel blijkt dat de “concrete” nadelen waarvan de verzoekende partij in haar verzoekschrift melding maakt (inzonderheid op pagina 23-26) eigenlijk louter van financiële aard zijn. Welnu, het is vaste rechtspraak van Uw Raad (in navolging van de Raad van State) dat louter financiële nadelen niet moeilijk te herstellen zijn. Een financieel nadeel is immers principieel herstelbaar.

...

Bovendien stelt verzoekende partij in tussenkomst vast dat dat vermeende nadeel wordt toegelicht in het licht van de zeer tendentieuze en niet correcte weergave van het feitenrelaas, zodat ook vanuit dat oogpunt bekeken eveneens twijfels rijzen bij het rechtens vereiste dreigend nadeel waarvan de verzoekende partij blij moet geven bij het gegrond indienen van onderhavig beroep.

Tenslotte merkt verzoekende partij in tussenkomst op dat de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift, inzonderheid op blz. 24-26 ervan, twijfels doet rijzen omtrent het juiste en precieze zakenrechtelijk statuut van het betrokken ULM-terrein en van het gebouw, het materiaal en de outillering. Verzoekende partij doet uitschijnen dat de betrokken “site” en de betrokken infrastructuur haar eigendom zou zijn, quod non. Het komt verzoekende partij in tussenkomst voor dat er een zeer sterke vermenging van hoedanigheid van eigenaar/gebruiker/huurder/prefinancier... (met uiteindelijk zeer onduidelijk karakter) wordt gestructureerd of opgezet (zo wordt bv. de relatie met AVIASTOCK VZW totaal niet vermeld, minstens niet op een duidelijke manier uitgeklaard). Zelfs de hangar waarvan verzoekende partij beweert eigenaar te zijn blijkt volgens de beschrijving op voormelde bladzijde 24 van het verzoekschrift in wezen onderworpen te zijn aan een vorm van financieringshuur vanwege een aantal leden, waarvan de wettigheid en geldigheid eveneens kan worden betwijfeld, alleszins niet wordt aangetoond.

Om de hiervoor vermelde redenen is verzoekende partij in tussenkomst van oordeel dat de verzoekende partij niet naar behoren aantoonde dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te veroorzaken.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten

beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad heeft hoger reeds vastgesteld dat de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met een arrest van 17 september 2013 (nr. 224.668) de milieuvergunning van 7 maart 2013, zoals verleend door de bevoegde Vlaamse minister, heeft vernietigd en dat tot op heden geen nieuwe beslissing werd genomen.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985. De Raad kan bijgevolg alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen beide vergunningen, de bestreden beslissing tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

3.

Voorgaande vaststelling verhindert evenwel niet dat de Raad van oordeel is dat de ingeroepen nadelen de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst ontberen en evenmin als moeilijk te herstellen kunnen worden aangemerkt. De nadelen waarnaar de verzoekende partij verwijst, betreffen in hoofdzaak financiële nadelen, die in principe herstelbaar zijn. De verzoekende partij toont bovendien niet concreet en precies aan dat de financiële nadelen als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dermate ernstig zijn dat haar voortbestaan daadwerkelijk in het gedrang wordt gebracht.

De verzoekende partij legt weliswaar een uittreksel van haar resultatenrekening van het boekjaar 2012 neer, maar hieruit kan de Raad niet afleiden dat de eventuele onmogelijkheid om haar activiteiten uit te oefenen hangende de procedure tot vernietiging dermate hoge kosten en/of een significant inkomstenverlies met zich mee zal brengen dat haar voortbestaan in het gedrang wordt gebracht. Hoewel de resultatenrekening van het boekjaar 2012 leert dat de verzoekende partij in vermelde periode een verlies van 3142,80 euro heeft geleden, kan hier voor het overige niets uit afgeleid worden. Het neerleggen van een enkele jaarrekening volstaat derhalve niet om aannemelijk te maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de financiële gezondheid en dus het voortbestaan van de verzoekende partij in het gedrang zal brengen.

In dit licht kan de opmerking van de verzoekende partij dat haar leden zullen overstappen naar de concurrentie, waardoor zij zich verplicht zal zien het twaalf jaar voorafbetaalde lidgeld terug te betalen, evenmin gehonoreerd worden. Los van het eerder hypothetisch karakter ervan, lijkt dit nadeel veeleer voort te vloeien uit de wijze waarop de verzoekende partij haar leden aan zich verbindt dan uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Eenzelfde vaststelling moet

worden gemaakt in zoverre de verzoekende partij verwijst naar haar overeenkomst met de vliegschool die zij ingevolge de tenuitvoerlegging niet meer zou kunnen honoreren.

4.

Evenmin lijkt het gegeven dat de hangaar van de verzoekende partij bij het verdwijnen van het ULM-terrein zonevreemd zal worden, een nadeel te vormen dat rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing maar wel uit het kennelijk precair statuut van de inrichting en uit de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

In zoverre de verzoekende partij tot slot nog stelt dat de bestreden beslissing “ten onrechte” een stedenbouwkundige vergunning verleent voor het bouwen van een windturbinepark, en dat de houding van de tussenkomende partij onzorgvuldig is omdat zij reeds grondsonderingen heeft geplaatst, oordeelt de Raad dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, een discussie over de grond van de zaak betreft en de verzoekende partij op zich geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

De omstandigheid dat de tussenkomende partij, ondanks het feit dat de bestreden beslissing thans van rechtswege is geschorst, uitvoering geeft of heeft gegeven aan de bestreden beslissing, kan evenmin worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0165/SA/2/00143.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 10 juni 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,
    met bijstand van
Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER